

Præsten fulgte sin Broder ud.

„Hils Meta og Børnene!“ sagde han fra Trappen, idet Vognen sattes igang.

Da han kom tilbage til sin Stue, gik han hen til Pulten og blev længe staaende her i Bøn. Som sin Far, den gamle Jørgen Skolelærer, stod han under det tornekronede Kristushoved med Ansigtet i sine Hænder og bad for sin Broders Frelse.

Ude i den sommernatslyse Have slog Nattergalen sine sørgmodige Triller.